

OARE CE S-O FI ÎNTÂMPLAT?

Corneliu Sofronie

Gheorghe T r bu n-a citit nici m car o singur carte în via a lui. Nu este vorba despre c r ile de coal , peste astea s-a mai uitat din când în când, atât cât s treac prin procesul de înv mânt ca găscă prin apă sau, altfel spus, atât cât îi trebuia ca s ajung într-o func ie important . i a ajuns!

Cu toate acestea, Gheorghe T r bu avea o bibliotec impresionant , pe care a cheltuit o groaz de bani i se mândrea cu ea, mai cu seam în fa a intelectualilor, c ci dup cum se tie, ace tia, pârli i cum sunt, prefer s împrumute c r ile unul de la altul i apoi, eventual, s nu le mai restituie, dac nu cumva le fur direct din biblioteci. i mai avea un obicei T r bu . De câte ori ie ea la plimbare, purta sub bra o carte voluminoas , a a, ca s-o vad toat lumea, ea reprezentând, în cele mai multe dintre cazuri, ultimul best-seller. E drept c ori de câte ori se înfiripa undeva o discu ie cu caracter literar, T r bu se dovedea a fi cu mult bun sim , tergând cât mai repede cu puțin putina, i pentru a nu deranja, dar i pentru c avea, efectiv, o repulsie organic fa de astfel de acte culturale. Alteori, când era întrebat dac a citit cartea X, se mul umea s zâmbeasc i s bat , apoi, cu palma peste coper ile c r ii despre care tocmai a fost întrebat i pe care o avea sub bra . În general, lui, discu iile literare îi provocau o stare de vom , în orice caz, o chestie de natur stomacal , motiv pentru care, imediat, mergea s consume vodk i icre negre, neap rat negre.

Iat -l pe Gheorghe T r bu întorcându-se acas i având sub bra un ultim mare succes, pe care l-a cump rat, evident, de sub tejghea, c ci avea rela ii la absolut toate libr riile, fiind primul om pentru care orice librar era gata s doseasc o carte de excep ie. De cum intr în cas T r bu , obosit, arunc romanul pe masa din sufragerie i se întinse pe canapea. Romanul, foarte gros, avea vreo 3000 de pagini, îi f cea cu ochiul. Cartea p rea o fiin vie. T r bu clipi de câteva ori din ochi, pentru c nu-i venea s cread ce se întâmpl . Pe mas el nu vedea o carte ci... ceva comestibil, n-ar putea preciza exact ce, dar ceva bun

de mâncat! Acesta fu motivul pentru care T r bu se ridic și se duse glon la mas . "Dumnezeii m -sii"! înjur el... Totu i nu era nimic bun, era chiar cartea pe care o cump rase... "Din cauza culturii am început s am halucina ii!" zise T r bu . "Oare care s fie motivul pentru care în loc de carte am început s v d mâncare?" se întreb el, grav. i r mase pe gânduri ore în ir. Un psiholog ar fi putut chiar observa c era cuprins de o puternic depresie psihic . În cele din urm , T r bu î i reveni. Dar nu se ntoarse pe canapea, ci, nea teptat, cu gesturi stângace, deschise cartea. Pe m sur , îns , ce încerca s citeasc , pagina se golea de cuvinte, devenind alb . Pagin cu pagin , pân la ultima. Inexplicabil.

